

følge området tæt og give Folketinget oplysning om udviklingen. En ny rapport er ikke nødvendig til det formål. Til gengæld har jeg lovet fru Anne Grete Holmsgaard i et onsdagsspørgsmål, at der vil tilgå Folketinget en status på sammensætningen af råd og nævn for første halvdel af 2003.

Samlet set er det et forslag, som rummer nogle interessante elementer, men som samlet set er en smule besynderligt, fordi de fleste ting allerede er gældende i dag.

Regeringen kan ikke tilslutte sig forslaget.

Formanden:

Ministerens svar giver anledning til et par korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Indimellem får man en fornemmelse af, at ministrene ikke har læst de forslag, der bliver behandlet i Folketingssalen. Og jeg kan ikke undlade at kommentere, at det faktisk er tilfældet, når jeg hører ministeren sige, at man ikke skal ansættes for at opfylde kvoter, og at ministeren derfor er imod forslaget.

Der står helt udtrykkeligt i forslaget, det står helt konkret i lovforslaget, og jeg kan godt citere:

»Forslaget indebærer dog ikke, at der indføres kvoter, hvor en fast andel af de ansatte skal være kvinder eller mænd.«

Så kan det vel ikke siges tydeligere, og derfor kan det undre, at man lægger til grund for at afvise forslaget, at man ikke ønsker, at folk skal kunne ansættes for at opfylde kvoter.

Dernæst har fru Bodil Kornbek i sit forslag fremhævet det svenske eksempel, hvor man faktisk gik dertil, at man ansatte en professor, på trods af at hun var mindre kvalificeret end de mandlige ansøgere. Det afviser fru Bodil Kornbek. Det bliver netop lagt til grund, at den form for positiv særbehandling ønsker man ikke, samtidig med at man ikke ønsker kvoteordninger, og derfor har jeg en lille bitte smule svært ved at forstå ministerens kommentarer.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Dette forslag er nu ikke så besynderligt endda. At det er en del af gældende lovgivning: ja. Det er jo også derfor, jeg netop har taget det op, fordi jeg ville ønske, at ministeren vil bruge de mulig-

heder, ministeren har, hvilket ministeren sådan set selv har givet udtryk for at hun vil. Det gjorde hun i Berlingske Tidende den 14. februar, hvor ministeren siger, at nu må hun ty til positiv særbehandling af både mænd og kvinder.

Og videre står der i artiklen, at ministeren overvejer at gøre brug af en særlig paragraf i ligestillingsloven, der giver hende beføjelser til at fastsætte regler for positiv særbehandling på alle områder i samfundet.

Ministeren vil bruge positiv særbehandling. Nu er det ikke nok kun at komme med ord og komme i medierne. Jeg regner også med, at der er nogen troværdighed, og at man så også vil handle, sådan som man har udtalt. Det er begrundelsen for dette forslag.

Så vil jeg gerne gøre opmærksom på, at jeg meget udtrykkelig i forslaget skriver:

»Det betyder, at hvis der er mindst to ansøgere af begge køn, der er lige kvalificerede, skal der vælges en ansøger for det underrepræsenterede køn.«

Jeg taler ikke om, at en mand eller en kvinde, der ikke har kvalifikationerne, skal have et job. Det ligger der overhovedet ikke i vores forslag om positiv særbehandling, og der ligger intet om, at der skal være kvoter. Det står helt tydeligt.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Men det er jo godt; så er vi enige på det punkt.

Når jeg i Berlingske Tidende taler om positiv særbehandling, er det netop i forbindelse med det forslag, jeg lige har sendt til høring – eller ikke lige, det er godt i gang med at blive hørt udeomkring i de forskellige ministerier.

Kl. 13.30

Men positiv særbehandling er ikke – og der ved jeg ikke, hvordan fru Bodil Kornbek opfatter det – det at foretrække en fra ét køn frem for en fra et andet. Det er at give mulighed for, at man ikke skal søge dispensation eller andet, når man indrykker en annonce. Hvis det er et fag, hvor der f.eks. mangler kvinder, må man gerne skrive, at en kvinde vil være at foretrække, og at man i en egn, hvor der er stor kvindearbejdsledelse, laver svejsekurser specielt for kvinder og ikke for mænd.

Det er det, der gives mulighed for nu, så man ikke længere skal søge den enkelte ressortminister.